

Fuglaveiðulógin fór í fisk

Hóast tingmenn nýttu millum tveir og trýggjar tímar av síni kostnaðarmiklu talutið kom einki burturúr nýggju fuglaveiðulógini. Hon fall á tingi mikukvøldið.

Út móti miðnætt endaði orðaskifti á tingi mikukvøldið um fuglaveiðulógina. Og har endaði nýggja uppskotið um fuglaveiðulóg eisini.

Fyrr í ár legði landsstýrið uppskot á ting um nýggja fuglaveiðulóg. Málið varð beint í Umhvørvisnevndina. Nevndin var nú liðug við arbeiðið sitt og býtti seg í ein meiriluta — Jóannes Dalsgaard, Ingrið Sondum og Øssur av Steinum — og

ein minniluta — Anfinn Kalsberg.

Bæði meirilutin og minnilutin í Umhvørvisnevndini hava gjørt nakrar broytingar til landsstýrisuppskotið. Haraftrat hevur meirilutin sett fram tvey iskoytisuppskot. Annað uppskotið er at lögtingið áleggur landsstýrinum at seta í verk reguligar og skipaðar kanningar av føroyska sjófuglastovnunum og at landsstýrið útvegar

sær neyðturviliga játtan til hesar kanningar. Hetta uppskotið var samtykt. Haraftrat skýtur meirilutin upp, at tað verður álagt landsstýrinum at kanna møguleikarnar fyri at seta í gildi reglur um veiðuloyvi og nýtslu av byrsu til veiðu. Hetta uppskot fall.

Veidda — friðing

Nógvir tingmenn nýttu høvi at taka orðið undir

Jóannes Dalsgaard: Endamálið við nýggju lógini er at gera umrøddu lóggávu greiðari, soleiðis at eingin ivi er um, hvat er loyvt og ikki.

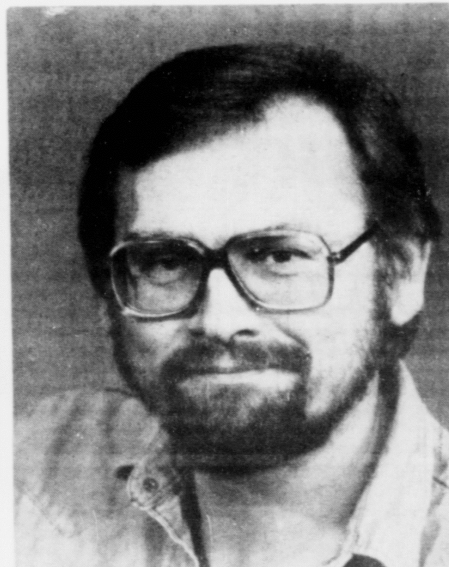

Henrik Old: Gamla fuglaveiðulógin frægari enn uppskotið til nýggja

hesum orðaskiftinum og ósemjan var stór. Serliga tey bæði høvuðssjónarmiðini um lógin skuldi tulkast sum ein friðingarlóg ella sum ein veiðulóg.

Hilmar Kass segði, at tað var skeiðt ikki at sleppa at skjóta rovfugl alt árið og hesum sjónarmiði tóku bæði Hergeir Nielsen og Hendrik Old undir við honum i. Hergeir Nielsen helt, at uppskotið fór at gera mangan mannin til lógbrótara.

Henrik Old helt, at

gamla fuglaveiðulógin var frægari enn uppskotið til hesa nýggja.

Jóannes Dalsgaard fordi fram, at meirilutin í Umhvørvisnevndini hevði við hesum nýggja uppskotinum roynt at gera lógina greiðari soleiðis, at eingin ivi er um, hvat er loyvt og ikki. Hann helt, at skjotting alt árið órógvaði fuglin ov nógv. Hann helt eisini, at tað var ein fyrimunur, at ein landsstovnur sum Føroya Náttúrusavn hevði eitt avgerandi orð at

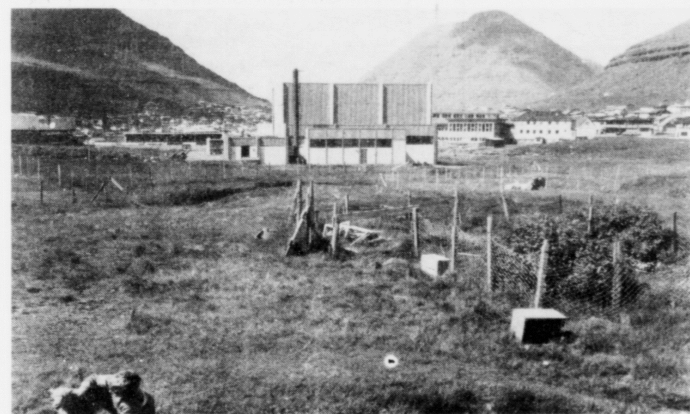
siga istaðin fyri ov nógv lokal áhugamál. Hetta seinasta var í høvuðsheitum tað, sum skilti hugsunnarháttin hjá meirilutanum og minnilutanum i umhvørvisnevndini.

Men sum sagt var alt hetta tosið meira ella minni til fánýtis. Bæði uppskotið hjá meirilutanum, minnilutanum og landsstýrissamgonguni fall.

tór.

Olanta Hansen úr Klaksvík skrivur:

Svimjihøll og býarføðingardagur

21. mai 1988 varð lykilin snaraður um í Klaksvíkar Svimjihøll. Grundgevingin var, at høllin var í so vánaligum standi, og særkøn fólk hildu tað vera óráð at hava húsið opið.

Klaksvíkar býráð samtykti at kanna málið, — annaðhvørt at seta høllina í so frægan stand, at hon kundi nýtast eina tíð ella at byggja eina nýggja. Men hvat hendi so? Púrt einki!

Sum einn av starvsfólkunum í Klaksvíkar Svimjihøll loyvi eg mær at átala framferðarháttin hjá býráðs-samgonguni í hesum máli. Teir siga seg einki kunna gera, tí teir ikki fáa lán frá landsstýrinum, og hótta nú aftur í

fjølmiðlunum við at øll arbeiði verða steðgað 1. oktober.

Men tá tað ræður um at halda 80 ára føðingardag hjá býnum og bjóða fólk úr nógvum londum, tá eru pengar, tí øll tiltøkini vóru ókeypis. Borgarstjórin roynir at billa fólk inn, at peningurin, sum var avsettur til hettar endamálið — 900.000 krónir — strekti væl til. Men tað fær hann ikki meg at trúgva.

Eg kundi hugsa mær, at føðingardagurin kostaði eitt stað millum tvær og trýggjar milliónir. Eg fari at kalla hetta valagitation heldur enn føðingardag. Tí at halda føðingardagin hjá einum

býi fimta hvørt ár, tað ger eingin uttan borgarstjórin í Klaksvík.

Eg haldi at tað hevði sømt seg betur fyri hann, at latið tann peningin farið til svimjihøllina, tí so kom hann øllum borgarum til góðar. Mær kunnugt eigur svimjihøllin eina millión á konto. Møguliga kundi tað verið bært uppá húsið fyri hendan pening, so tað kundi latið upp aftur.

Eg haldi tað vera eina ótolandi steðu at vera komin í, — bæði hjá skulabørnum og øðrum, sum eru glað fyri at svimja og hava vitja svimjihøllina dagliga, og fyri meg, sum havi starvast har í 13 ár.

Olanta Hansen

Steðga dálking av havinum

Løgtingið samtykt at Paris-sáttmálin um forðing fyri havdálking, skal galda í Føroyum

Uppskotið er frá landsstýrinum, og snýr seg um at seta í verk sokallaða Paris-sáttmálan frá 1974 i gildi í Føroyum. Haraftrat eitt uppskoyti frá 1986.

Paris-sáttmálin snýr seg um forðing fyri dálking av havinum við evnum, sum eftir árunum renna til sjós ella verða tveitt til sjós av landi.

Uppskoytið snýr seg um luftborin evni. ið dálka havið.

Sáttmálin fevnir eisini um havøkkið kring

Føroyar.

Um dálking av havinum við evnum frá skipum er galdandi ein serligur millumlandasáttmáli — nevniliga Oslo-sáttmálin, sum frammanundan er galdandi fyri Føroyar.

Barnagenta

søkist, ikki undir 15 ár.

Tlf. 1 6216